

Abu Dharr al-Ghifari

Innehåll

- Abu Dharr al-Ghifaris härstamning
- Hans egenskaper
- Abu Dharr al-Ghifaris islam
- Hans folks islam
- Hans roll i Profetens liv
- Hans liv efter Profetens död
- Hans kunskap och ställning
- Abu Dharr al-Ghifari dör ensam

Den ädle följeslagaren **Abu Dharr al-Ghifari**, må Allah vara nöjd med honom, var en av de tidigt omvända till islam. Trots att han under jahiliyya var monoteist och inte dyrkade avgudar, livnärde han sig på att överfalla resande. När han sedan antog islam förändrades hans personlighet helt och han blev en av de ädla följeslagarna som spelade en stor roll i att sprida islam och delta i de islamiska erövringarna.

Abu Dharr al-Ghifaris härstamning

- **Namn:** Jundub ibn Junada, och det har sagts Jundub ibn al-Sakan, och det har sagts Burayr ibn Junada, och det har sagts Jundub ibn ‘Abd Allah. Det finns flera olika uppfattningar bland lärda om hans verkliga

namn.

- **Härstamning:** Jundub ibn Junada ibn Sufyan ibn Obayd ibn Haram ibn Ghifar ibn Mulayl ibn Dumra ibn Bakr ibn ‘Abd Manat ibn Kinana. Det finns andra versioner, men den mest kända är "Jundub ibn Junada".
- **Mor:** Ramla bint al-Waqi‘a al-Ghifariyya.
- **Syskon:** Anis ibn Junada (halvbror på faderns sida) och ‘Amr ibn ‘Anbasa (halvbror på moderns sida).

Hans egenskaper

Abu Dharr al-Ghifari var en lång och kraftig man med vitt hår och vitt skägg. Vissa lärda har dock nämnt att han var smal och inte kraftig.

Han var en asketisk och gudfruktig man som älskade de fattiga. När han fick sin andel från muslimernas statskassa brukade han ge bort det mesta till de behövande. Han var också skarp i temperamentet och fruktade inte människors klander när det gällde Gud.

Abu Dharr al-Ghifaris islam

Abu Dharr var en stark och modig man som under jahiliyya brukade överfalla resande ensam mitt på dagen utan rädsla. Trots detta dyrkade han inte avgudar utan trodde på en enda Gud. Al-Baghdadi nämner att han var en av dem som förbjöd sig själva vin och lottdragning redan i jahiliyya.

När han hörde talas om Profetens budskap skyndade han till honom och antog islam. Det sägs att han var den fjärde eller femte som blev muslim. I berättelsen om hans islam sägs att han först skickade sin bror till Mekka för att undersöka saken. När brodern återvände sade han: "Jag såg honom uppmana till ädla karaktärer och säga ord som inte är poesi." Men Abu Dharr ville vara helt säker och reste själv till Mekka.

När natten föll såg ‘Ali ibn Abi Talib honom och förstod att han var främling, så han tog med honom hem i tre dagar. När ‘Ali frågade om hans ärende berättade han och bad att få träffa Profeten. ‘Ali tog honom då till Profeten, och när Abu Dharr hörde hans ord antog han islam direkt.

Profeten sade till honom: **"Återvänd till ditt folk och berätta för dem tills mitt bud når dig."** Men Abu Dharr svarade: **"Vid Honom i vars hand min själ är, jag ska ropa ut det mitt bland dem!"**

Han gick då till moskén och ropade högt: **"Jag vittnar att det inte finns**

någon gud utom Allah och att Muhammad är Hans tjänare och sändebud.” Mekkanerna slog honom tills al-‘Abbas räddade honom och sade: **”Ve er! Vet ni inte att han är från Ghifar, och att Ghifar ligger längs er handelsväg till Levanten?”**

Hans folks islam

Abu Dharr lydde Profetens order och återvände till sitt folk och kallade dem till islam. Hälften av stammen antog islam, medan den andra hälften förblev i shirk fram till hijran. När Profeten utvandrade antog de alla islam, och efter dem antog även stammen Aslam islam och reste till Profeten i Medina.

Lärda nämner att Abu Dharr stannade hos sitt folk tills de alla antog islam och sedan kom med dem till Medina. Därför kom han till Medina efter slaget vid Uhud. Andra har sagt att han inte deltog i Badr, Uhud eller Khandaq eftersom hans folk antog islam efter dessa slag.

Hans roll i Profetens liv

När han kom till Medina knöt Profeten broderskap mellan honom och al-Mundir ibn ‘Amr. Det har sagts att Profeten utsåg honom till ansvarig över Medina när han drog ut i slaget vid Dhat al-Riqa‘ och slaget mot Banu al-Mustaliq, medan andra nämnt att Profeten utsåg någon annan. Abu Dharr bar stammens fana i slaget vid Hunayn.

I slaget vid Tabuk, när armén samlades för att möta romarna, blev vissa efter. Muslimerna sade till Profeten: ”Den och den blev efter.” Till slut sade de: ”Abu Dharr blev efter.” Hans kamel hade blivit långsam, så han steg av och följde armén till fots. En man såg honom på avstånd och sade: ”Det där är en man som går på vägen.” Profeten sade: **”Må det vara Abu Dharr.”** När han kom närmare sade de: ”Det är verkligen Abu Dharr.” Profeten sade då: **”Må Allah förbarma sig över Abu Dharr. Han går ensam, dör ensam och uppstår ensam.”**

Abu Dharr bodde i Medina och tjänade Profeten och sov i moskén. En gång bad han Profeten om ett ledarskap, men Profeten sade: **”Du är svag, och ledarskap är en skam och ånger, utom för den som tar det med rätt och fullgör sina skyldigheter.”**

Hans liv efter Profetens död

Abu Dharr deltog i erövringen av al-Sham och var med vid erövringen av Jerusalem under Omar ibn al-Khattab. Han bodde sedan i al-Sham där han undervisade och förkunnade, och han befallde det goda och förbjöd det onda. Men hans skarpa sätt ledde till konflikt med guvernören Mu'awiya ibn Abi Sufyan, som klagade på honom hos Othman ibn 'Affan.

När Abu Dharr återvände till Medina fortsatte han med sin skarpa stil, och en gång slog han en man på grund av oenighet om tolkningen av en vers. Othman sade då till honom: **"Om du vill kan du dra dig undan och bo nära."** Så Abu Dharr flyttade till al-Rabadha. Vissa har sagt att Othman skickade honom dit.

Hans kunskap och ställning

Abu Dharr var lärd och rättslärd, jämförbar med 'Abd Allah ibn Mas'ud i kunskap eftersom han ofta frågade Profeten. Han gav rättsliga utlåtanden under Abu Bakr, Omar och Othman. Omar gav honom samma bidrag som deltagarna i Badr, trots att han inte deltog där.

'Ali ibn Abi Talib sade om honom: **"Abu Dharr är ett kärll fyllt med kunskap, förseglat så att inget av det läckte ut förrän han dog."** Han sade också: **"Ingen återstår som inte fruktar människors klander i Guds sak, förutom Abu Dharr."**

Profeten älskade honom och brukade fråga efter honom när han saknades. Han lät honom till och med rida bakom sig på sin åsna. Profeten sade: **"Allah befallde mig att älska fyra, och Han berättade för mig att Han älskar dem: 'Ali - och han sade det tre gånger - Abu Dharr, al-Miqdad och Salman. Han befallde mig att älska dem och berättade att Han älskar dem."**

Profeten sade också: **"Varken jorden har burit eller himlen skuggat någon som är sannare i tal än Abu Dharr."**

Han var också en hadithförmedlare. Al-Bukhari och Muslim är överens om 12 hadither från honom, och i Baqi ibn Makhlads Musnad finns 281 hadither.

Abu Dharr al-Ghifari dör ensam

Abu Dharr dog ensam i al-Rabadha år 31 eller 32 H. I berättelsen om hans död sägs att han sade till sin hustru och tjänare när han kände döden närma sig: **"När jag dör, tvätta mig och svep mig, och lägg mig sedan vid vägen. Den första karavan som passerar, säg till dem: Detta är Abu Dharr."**

När de gjorde så kom en karavan från Kufa, och bland dem fanns 'Abd Allah ibn Mas'ud. När han såg kroppen frågade han vem det var, och när han fick veta att det var Abu Dharr grät han och mindes Profetens ord om att han skulle dö ensam.

Abu Dharr hade en son, Dharr, och en dotter som Othman ibn 'Affan tog hand om efter hans död.

Källor

- Qissat al-Islam: Abu Dharr al-Ghifari
- Ibn Hajar al-'Asqalani: *al-Isaba fi Tamyiz al-Sahaba*
- al-Dhahabi: *Siyar A'lam al-Nubala'*
- Ibn Sa'd: *al-Tabaqat al-Kubra*
- Ibn al-Athir: *Usd al-Ghaba fi Ma'rifat al-Sahaba*